

Σπύρος Τσάτσης*

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι παρόλο που είμαι ένα από τα ιδρυτικά μέλη της «Λαϊκής Ενότητας», αποφάσισα για λόγους προσωπικούς και πολιτικούς να μην παραμείνω στο κίνημα.

Έχει μεγάλη σημασία πιστεύω με τι πρόγραμμα και ποιούς ανθρώπους, με ποιές συμμαχίες θα επιχειρήσουμε να παρέμβουμε.

Δεν είμαι διατεθειμένος να ενταχθώ σε ένα κόμμα που οικοδομείται με τη μεταφορά ενός κομματιού Σύριζα, ενός κόμματος παραγόντων, μηχανισμών, φραξιών και άλλων ευχάριστων καταστάσεων και όχι με ανοιχτό κάλεσμα που θα απευθύνεται σε κάθε τίμιο άνθρωπο που αισθάνεται τις τραγικές επιπτώσεις που έχει στη ζωή του, στην κοινωνία και γενικά στη χώρα μας η εφαρμογή των μνημονίων.

Οι εφεδρείες της αριστεράς δεν βρίσκονται σε κομματικά γραφεία και συμμαχίες κορφής, αλλά μέσα στην κοινωνία.

Δεν είμαι διατεθειμένος να ενταχθώ σε ένα κόμμα, όπου κομματάρχες αναζητούν νέα πολιτική στέγη, σε ένα κόμμα «μηχανισμών» που διατηρούν τον απόλυτο έλεγχο.

Σε ένα κόμμα ζηλωτών που δεν ανέχονται καμία άλλη άποψη εντός του κόμματος, πλην εκείνης της ηγεσίας τους.

Σε ένα κόμμα «καρικατούρα» του Σύριζα, ένα κόμμα χυλό.

Η ένταξή μου στην Αριστερά δεν έχει την έννοια της στράτευσης στα συμφέροντα ενός κόμματος (δεν υπάρχει Αριστερά σωτήρας), αλλά εκφράζει τη δέσμευσή μου απέναντι στη ζωή.

Να αγωνίζεσαι χωρίς να προσδοκάς οφέλη.

Στη σημερινή φάση η ενασχόληση με την πολιτική δεν είναι χόμπι αλλά στράτευση.

Καλύτερο φάρμακο, η απόφαση να αγωνίζεσαι για την αλήθεια των ιδεών σου στη σκληρή πραγματικότητα της κρίσης που ζούμε.

Η ελπίδα πάντα υπάρχει και δεν είναι άλλη από τους κοινωνικούς αγώνες, την ατμομηχανή της ιστορικής εξέλιξης.

*συν. εκπαιδευτικός, Πρέβεζα, 27/8/2015